

[Starcke.]

af andre Banker, Staten traadte til, og der kastedes Milliarder af Mark i Gabet paa dem. Man forsøgte at reducere Arbejdslønnene. Det influerede ikke meget paa Priserne, da Arbejdslønnen kun er en lille Del af den færdige Pris. Og som Følge af alt dette voksede Nazismen frem i Magt og Indflydelse paa Grund af den stigende Arbejdsløshed og paa Grund af Middelstandens Proletarisering. Kommunisterne kaprede Halvdelen af Socialisternes Stemmer, og der blev ganske hyggeligt dernede. Skatter, Renter, Amortisation og Spekulation havde ødt det hele op indefra. For hver Arbejder, der blev arbejdsløs, kom der til at mangle baade en Producent og en Forbruger, og alt deres Vejbyggeri, deres nye Jernbaner havde kun givet højere Jordpriser — de ogsaa.

De arbejdsløses Antal steg til 7 Millioner, og Nazisterne satte deres Mandater i Rigsdagen op fra 8 til 107. Aaret efter fordoblede Nazisterne Mandaterne. I 1932, da den ene Bank efter den anden krakkede, blev Tilstanden saadan, at i Januar 1933 blev Hitler Rigskansler.

Alt dette skete ikke, fordi det tyske Folk elskede Nazismen, men det skete, fordi det tyske Folk foragtede det korrumperede System, som havde undermineret hele Erhvervslivet og skabt Betingelsen for Nazismen. At Godejerne og Storindustrien havde købt Nazismen i Forvejen, kunde man ikke vide, og derfor kom der heller ikke andet ud af Punkt 17 i Nazisternes Program, hvor de havde krævet en Jordreform, „Afskaffelse af Jordrenten og Forhindring af enhver Jordspekulation“, end Hitlers Kommentarer dertil, hvori man erklærede, at over for vore Modstanderes løgnagtige Fortolkninger er det nødvendigt at fastslaa, at dette Punkt 17 i første Linie er rettet mod de jødiske Grundspekulationselskaber.

Man spørger uvilkaarligt sig selv, nu da vi igen skal have en socialistisk Regering herhjemme: Kan det, der skete i Tyskland, ske igen i andre Lande? Ja, hvis man lader de Aarsager bestaa, som afstedkommer visse Følger, vil disse Følger komme igen. Det er derfor af meget stor Betydning i vore Øjne, at den høje Regering har givet stærke Løfter om Nedsættelse af en Grund-

skyldskommission, der til Bunden skal undersøge Jordspørgsmaalet.

Den private Jordejendomsret og Pant-sætningsret, den private Skatteudskrivningsret gennem Toldbeskyttelse og Monopoler, Statens voksende Ødelæggelse af Erhvervslivet gennem Planøkonomi, Kontrol og Skatter, den voksende Embedsstands Umyndiggørelse af Befolkningen og Undergravning af Befolkningens Selvhjælpenhed og den delvis ensrettede Presse herhjemme — alt dette er stadig væk en Fare for den næste Nazisme, den næste Kommunisme eller en eller anden Form for Diktatorsystem, om det saa er fra oven eller fra neden.

Det er ejendommeligt i Dag at se en socialdemokratisk Regering i Danmark paa et Tidspunkt, hvor ellers ude over Europa Bladene er ved at falde af de socialistiske Træer. Den lille „Indian summer“, Socialismen kommer til at opleve her i Danmark, maa vi haabe vil blive benyttet godt.

Imod Øst i Europa har vi set Realisationen af Kommunismens Hovedpunkter. Der ejer Staten faktisk alt det, som ingen enkelt har skabt: Jorden, Olien, Kullene, Minerne og Mineralerne. Men det er Staten, der bestemmer, hvordan det maa bruges. Alt ordnes gennem Direktiver, Statskontorer, Kommissærer, Kontrol og Bureaukrati.

Men foruden Naturen og dens Kræfter ejer Staten i den kommunistiske Stat ogsaa alt det, Menneskene frembringer gennem deres Arbejde: Huse, Fabrikker, Maskiner, Landbrug, Varer. Staten er stærk, Staten har Magt, og Staten bruger sin Magt. Det er vanskeligt paa Afstand helt at bedømme, hvordan Resultaterne er, for de skjules baade bag Uldtæpper og Jerntæpper. Men een Ting er givet, at selv om man kan holde en Befolkning i Live og naa en vis Massevirkning i Produktivitet, saa er der to Ting, som ikke kan leve under dette System: den ene er Friheden, og den anden er Ejendomsretten.

Og saa er det endda saadan i en kommunistisk Stat, at den Industri, den Videnskab og den Teknik, som man bruger og bygger paa, ikke er skabt i kommunistiske Lande, men laant fra de liberalistiske Lande mod Vest. Uden disse vilde et moderne kommunistisk Samfund simpelt hen dø af Sult.